

alene er det største men langt det største, det nogen Sinde har været, og saaledes, at det i alt Fald har overrasket mig ved sin Størrelse. Jeg kommer i den Anledning til at udtale, hvad jeg har sagt saa tit her, naar jeg har været inde paa den Sag, at det, som for mig har været Genstand for Kritik med Hensyn til vor Statsbaneadministration, har i og for sig ikke været det, at vi have haft for lidt Udbytte af dem, idet jeg erkender, at de gøre deres store Nytte paa anden Maade, men de Herrer, som have siddet her i Tinget i nogle Aar, ville maasse erindre, at jeg har haft den Mening, at Overstuddet i Forhold til Driftsindtægten har været for lille. Jeg har ment, at man ved en omhyggelig, sparsommelig og forstandig Administration vilde kunne faa mere i Behold ud af Driftsindtægterne. Paa det Punkt maa jeg erkende, at der i de senere Aar og da navnlig i Aar er gjort et meget betydeligt Skridt fremad, og det vil jeg tillade mig her at hde den Mand, der staar i Spidsen for Statsbanerne, min Anerkendelse for. Ligesom jeg i sin Tid mente mig berettiget til at udtale en stærk Kritik over Statsbanedriftens Udbytte, der jo var kommen ned til et Overstund af kun 1,740,000 Kr., saaledes finder jeg mig nu forpligtet til at udtale for mit Vedkommende en Paastønnelse af, at vi nu ere komne til et helt andet og bedre Resultat i de senere Aar. Til Belysning af, hvorledes dette Forhold, Overstuddets Størrelse i Forhold til Driftsindtægten har varieret i de forløbne Aar, skal jeg blot nævne et Par Tal. I den første 5-aarige Periode, 1880—81 til 1884—85, hvor der var Tælledrift af de jydste, fynske og sjællandske Statsbaner, var Indtægten pr. Mil 65, 161 Kr.; i den næste 5-aarige Periode 1885—86 til 1889—90 var den stegen til 68,551 Kr., altsaa med et Beløb af 3,390 Kr. pr. Banemil, men samtidig var Udgiften henholdsvis 44,700 Kr. og 57,517 Kr., altsaa en Stigning paa Udgiftskontoen af 12,817 Kr. pr. Mil. Derfor gik, til Trods for Indtægtsstigninger, Indtægtsoverskuddet ned fra 20,461 Kr. til 11,034 Kr. pr. Banemil, i alt en Tilbagegang af gennemsnitlig 9,427 Kr. aarlig. I den næste 5-aarige Periode, som omfatter Tiden 1890—91 til 1894—95 stiger Gennemsnitsindtægten pr. Banemil til 79,621 Kr., altsaa en Forøgelse af gennemsnitlig 11,070 Kr.; Udgifterne stige fra 57,517 Kr. til 64,363 Kr., altsaa med 7,141 Kr., og Indtægten stiger allerede for denne 5-aarige Periode med 3,924 Kr., idet det er lykkedes allerede da at holde Tilvæksten i Udgiften saa meget lavere end Indtægtsstigningen

men Forholdet bedres betydeligt, naar vi tage det sidst forløbne Regnskabsaar og sammenligne det med den forudgaaende 5-aarige Periode; der er Indtægten gaaet op til 89,133 Kr., altsaa en Stigning af 9,512 Kr., men Udgifterne stige kun fra 64,663 til 67,396 Kr. Stigningen i Udgiften er kun 2,733 Kr. Derved fremkommer en Indtægtsstigning for det sidst forløbne Aar i Forhold til den forudgaaende 5-aarige Periode af 6,779 Kr. Det er jo saa betydeligt, at det fortjener Paastønnelse; det fortjener det saa meget mere, som hvis man blot tager Aaret 1895—96 i Sammenligning med det foregaaende Aar 1894—95, viser det sig mere klart, hvorledes Forholdet er, idet Indtægtsstigningen i dette Tidsrum fra det ene Aar til det andet har udgjort 1,670,247 Kr., medens Stigningen i Udgifter kun er 322,378 Kr., og derved fremkommer der fra det ene Aar til det andet det forøgede Overstund af 1,347,869 Kr. Det har jeg, som sagt, ikke villet undlade at nævne af den Grund, at jeg føler mig forpligtet til og ogsaa ønsker at hde den Mand min Anerkendelse, hvis Styrelse af Statsbanerne saa tydelig falder sammen med Overgangen fra det laveste Punkt, vi have været nebe paa, op til det Punkt, vi nu ere komne til, som har bragt et Overstund af Statsbanedriften, der er mere tilfredsstillende, end det nogen Sinde har været.

Jeg skal derefter nævne et Par Sager, der særlig angaa den højtærede Indenrigsminister, og som jeg haaber den højtærede Minister vil have i venlig Erindring, hvad han for øvrigt allerede har antydnet i sit Foredrag. Det første, som er det vigtigste for de Egne, jeg har den Ære at repræsentere en Del af, Vimsfjordseguen, er et Spørgsmaal, som er den ærede Minister velbekendt, nemlig Spørgsmaalet om en Forbedring af Besejlingen af Vimsfjorden. Jeg skal ikke komme ind paa Gentagelse af, hvad jeg har udtalt om den samme Sag i Fjor, men jeg skal blot erindre om, at hvad det drejer sig om, er kun at tilbejbringe et sejlbart Løb gennem Vimsfjorden, hvortil der behøves kunstig Hjælp paa tre forfællige Steder. Der maa staffles et sejlbart Løb, som kan tillade 12 Fods Fartøjer at slippe op Ost fra i Vimsfjorden til de vestlige Vimsfjordsbhyer, og dertil kræves efter det Overflag, som Regeringen har foranlediget udarbejdet, og som sikkert maa være korrekt, da man har været 5 Aar om at lave det, om trent 1 Million eller nøjagtigere 1,160,000 Kr. Det er altsaa ikke noget absolut afstrækkende Beløb, og det vil fremkalde en ganske overordentlig Tilfredshed hos Be-